

JÓNA DÁVID

1222, Aranybulla*

Esküvéssel bajlódott decretum foganatja,
a jámbor fölség akaratinak lakatja,
az udvar gazságai – hán, ki kell tépni a tövet,
hívásnak tón eleget Jakab, a római követ
és pecsételte a Diétán hozott végzést,
a napkeleti mintára fektetett igazb nehézlégzést,
mely András őszességét hozta előbbre,
ráfektette mondásikat pohárköszöntőre,
mit nemesb ifjak korlátjait vetvén
– a haza szeretetétől ingereltetvén –
Székesfehérvárott pecsételte úrfijak jogát,
s kapott megtekercselt papiruszkoronát,
ne haljon el a közjó a királyi pajzson,
s minden hűtelenség szégyenvallása nélkül ellentállbasson.

A hadakozás költségét emlegetve,
Turótzsi és Bonfinius jegyzé ezt vállvetve,
egyre nehezb köszöntése a királynak,
s nyugtatni már csak írással kiállnak,
mely tortából kell biza szelet,
nem eléglik immár a becses szavakat, színes üvegdíszeket.

A serviensek szállásolása csak megvett akarattal,
ha solymárokat, pecéreket, lovászokat marasztal
a fizetség, és a gazda megelegedik alkuban vele,
legyen e nyilatkozás a békélés erős tartókötele.

* A II. András király aranypecsétjével ellátott, 800 évvel ezelőtt kiadott első magyar jogi dokumentum emlékére.

A bíraskodást meg udvarbíró tegyen, igazsággal képezve,
a poroszlót visszatartani se legyen szabad,
ha illanna dolgát végezve.

A szentháromság oszlohatatlan egység nem születik vérből,
valósb Isten szent kegyelméből,
s a királyi hála rövidséget ne szenvedhessen,
az ország nyögésére legyen jussa, hogy érkezzen
mind ki nehéz fegyverzetét készen állja,
s a királynak ne legyen kizárólag tudomása,
ne adhasson méltóságot, birtokot határin kívülre,
az ország állapotjának jobbítása találjon fülre.

U. i.: Nem mind Arany, ami kicsit is fénylik, az empatis deák
belehelyezkedik a korba, archaizál, ott fészkelődik, majd mives szavakkal
jóllakva pennát idéz, s tintáját folytatja dicső múltunk tiszteletéül. Viasz,
pecsét, az Úr 2021. évében.